

Napoleon den förste

född 1769, död 1821, fransmännens kejsare, en av alla tiders största fältherrar, under sina glansdagar känd för att icke avböja en art av hyllning som kom snubblande nära gudomlig dyrkan.

När Napoleon på sin förvisningsort, ön S:t Helena, kände hälsan svikta, gjorde han sitt testamente och började det med följande ord:

"Jag dör i den apostoliska och romerska tro till vilken jag är döpt och i vilken jag har levat i över femtio år." Man skulle vara böjd för att tro att orden är hycklade, men för det första hycklar man sällan i uttrycket för sin sista vilja, och för det andra har Napoleon före sin död gjort även andra uttalanden som vittnar om att han mot slutet av sitt liv ödmjukade sig för konungarnas Konung.

En dag då han på S:t Helena promenerade i det fria tillsammans med markis Charles de Montholon, som varit hans generaladjutant och som följde honom i fångenskapen, stannade han plötsligt, vände sig mot markisen och frågade: "Kan Ni säga mig, vem Jesus Kristus var?"

Då markisen blev honom svaret skyldig, fortsatte Napoleon: "Då ska jag säga er det. Alexander, Cesar, Karl den store och jag själv har grundat stora välden & med vapen och våld. Jesus ensam grundade sitt välde på kärlek, och i denna stund finns det miljoner människor som med glädje skulle dö för honom. Jag dör i förtid, och min kropp ska vända tillbaka till jorden och bli föda åt maskarna. Ett sådant öde väntar snart honom som kallats Napoleon den store. Vilken avgrund är inte befäst mellan mitt djupa elände och Kristi eviga rike! Det förkunnas, älskas och utbreds över hela jorden. Jag säger er, att alla dessa härskare, som jag nämnde, var endast människor. Ingen enda av dem var lik honom. Jesus var mer än en människa ... Jag böjer mig för ett oemotsägligt faktum och tror förvisso att Jesus Kristus är Guds Son."

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - KUNGAR, DROTTNINGAR, STATSMÄN OCH FÄLTHERRAR)